

האיש והאגדה

מאיר זערוו
(סינרה)

יואב רכש רכב כזה, חדש חדש, מהניילונים. הוא קרא לי לפני ההרקה בבית הספר דובנוב ובהתרגשות רבה אמר לי: "בוא תראה את האוטו החדש שקניתי..." היראה לי אותו והסביר כל כך יפה על התכונות של האוטו...

הייתה לי חוויה מיוחדת כל יום מחדש, בבואי להרקה, לראות איך **יואב** מסביר ומתקן כל תנועה של הריקוד, בעיקר בריקודי הזוגות. אני זוכר את הריקוד "כשושנה בין החוחים" של **יענקל'ה לוי**, את הקפיצה הקלילה שבריקוד למדתי ממנו לעשות.

פעמים רבות לאחר ההרקה. **יואב** היה מצטרף אלינו לבית קפה. היינו יושבים ומדברים על אופן ההרקה, על המוסיקה שהולכת ומשתנה. זה הדאיג והפריע לו מאוד שמכניסים מוסיקה ושירים לא מתאימים לריקודי עם. לפי מה שקורה היום - נראה שצדק.

בשנת 1990-92 בערך, ביקשו **מיואב** להקים שוב את להקת המחול הייצוגית הגדולה ושוב הוזמנתי לקחת חלק בחזרות ולהשתתף במופעים מאוד מרכזיים. התחלנו את החזרות בקיבוץ שפיים. **ליואב** היו יחסים יפים עם הקיבוץ. עבדנו מספר חודשים והתחלנו להופיע. הייתה זו להקה גדולה מאוד ויפה, אבל לאחר תקופה לא ארוכה החזרות בוטלו וגם המשך פעילות הלהקה בוטל עקב חוסר תקציב. שוב החמצה גדולה מאוד לבטל להקת מחול בהדרכתו של **יואב אשיראל**. הפסד גדול.

אני זוכר שיחה חשובה עם **יואב** באחת ההשתלמויות שלו למדריכי ריקודי עם. היו כמה מדריכים שדיברו והפריעו. **יואב** אמר לי בשיחה פרטית: "אני לא מבין איך אנשים שאמורים להדריך לא מבינים שזה מפריע..."

לפני כשנה נסענו, **שלמה ממן** ואנוכי לרמת אביב לבקר את **יואב** בדיוור המוגן שם התגורר בשנים האחרונות. היה משונה מאד לראותו לא בפעילות של הרקה והדרכה. הוא נראה טוב והיה במצב רוח מצוין. ישבנו

יחד במועדון של המקום. שוחחנו על הא ועל דא. זו חוויה לשבת עם איש רם וחשוב כמוהו ולשמע ממנו עוד ועוד דברי חוכמה שרק הוא ידע להשמיע. הוא הראה לנו את חדרו ואיך שהוא יודע לגלוש במחשב ולעשות הרבה פעולות מרתקות. הצעתי לו שתהיה לו מטפלת פיליפינית כי זה מאד חשוב, אבל הוא לא גילה בזה עניין. סיפר לנו שכל בוקר מתקשרים לחדר לבדוק שהכל כשורה. שלמה ואני התרגשנו מאד להיות במחיצתו כשעתיים.

ואב אשיראל האיש והאגדה, הכריזמה, כושר הארגון, הניהול וההדרכה. האיש שהרקיד את כל העולם. בזכותו קמו וגדלו המרקידים למיניהם, שלקחו ולוקחים חלק בהרקות בחו"ל.

בשנת 1975 החליטו במשרד החוץ בישראל להקים להקת מחול רשמית שתייצג את ישראל בסיבוב הופעות של 6 חודשים ארה"ב וקנדה. חיפשו וחיפשו מי האיש המתאים ביותר לתפקיד הרם. הגיעו למסקנה שרק **יואב אשיראל** הוא האיש. כך התחיל להתארגן הרכב הלהקה שנקראה "פעמי אביב" בהנחיתו של **דודו טופז** ז"ל.

ליוו את הלהקה: הזמרים **אבי טולדנו**, **שושנה דמארי**, **רבקה זהר**, **ציפי זרנקין**. הניהול המוזיקלי הופקד בידי **שמעון כהן** הידוע, במאי המופע היה **יואל זילברג**. **יואב** פנה גם אלי והציע לי להצטרף כרקדן בלהקה, לנסיעה ולהופעות. קצת התלבטתי כי רק חזרתי מ-2 נסיעות לאירופה ונעדרתי מהארץ פעמיים למשך 5 חודשים. בסופו של דבר נעניתי והתחלנו בחזרות בבית "בכורי העיתים" בתל אביב.

במשך כחמישה חודשים התקיימו החזרות, 4 פעמים בשבוע, בהדרכתו של **יואב** וכמובן הכוריאוגרפיות שלו. בסיום החזרות נערכה חזרה גנרלית - "הופעה לפני הנסיעה".

עוזי אדורם, האחראי מטעם עיריית תל-אביב שגם נסע איתנו, התנגד שאני אסע עם הלהקה. הוא חשש שתהיינה איתי "בעיות". **יואב ויואל זילברג** אמרו: "בלי האיש הזה אין לכם מה לנסוע", כך סיפר לי **יואב** ביחידות... בסופו של דבר הסתבר שאני היחיד במשלחת שלא היו עמו בעיות. בסיום הסיור קיבלתי זר פרחים **מעוזי אדורם**.

יואב לא נסע איתנו לסיבוב זה עקב סיבות רפואיות "עבר ניתוח". זה היה חבל מאד להיות בלעדיו. החמצנו חוויה ענקית להיות במחיצתו 6 חודשים.

בשנות השמונים בערך, יצאו לשוק בארץ מכוניות סימקה.

"הדייגים", פעמי אביב, תל אביב 1972

הורה, 1974

פעמים רבות
לאחר ההרקה.
יואב היה
מצטרף אלינו
לבית קפה.
היינו יושבים
ומדברים על
אופן ההרקה,
על המוסיקה
שהולכת
ומשתנה. זה
הדאיג והפריע לו
מאד שמכניסים
מוסיקה ושירים
לא מתאימים
לריקודים עם.